

Abstrakt, klíčová slova

Práce se zabývá analýzou platné a účinné české právní úpravy ve vztahu k právu dítěte znát svůj původ. Samostatně je pojednáváno o obsahu práva dítěte znát svůj původ, adresátech právní úpravy, čl. 7 Úmluvy o právech dítěte a české výhradě k tomuto článku, dále pak o dotčených českých právních předpisech a jejich reformách. Pozornost je věnována problematice určování rodičovství. Obsahem práce je především rozbor problematiky asistované reprodukce, náhradního (surogátního, surogačního) mateřství, osvojení, anonymních a utajených porodů, a babyboxů ve vztahu k ochraně práva dítěte znát svůj původ. Cílem je kriticky zhodnotit účinnou právní úpravu, upozornit na její nedostatky a nastínit možnosti jejího dalšího vývoje, neboť právu dítěte znát svůj původ a jeho ochraně není v českém právním řádu věnována dostatečná pozornost. Některé výše uvedené instituty nejsou zákonem upraveny vůbec, u jiných je upřednostňována anonymita biologických rodičů dítěte. Pouze u osvojení došlo rekodifikací občanského práva k pozitivnímu vývoji, nicméně i v této oblasti lze spatřovat určitá pochybení a nedostatky zákonné úpravy.

Klíčová slova:

právo znát svůj původ, asistovaná reprodukce, náhradní mateřství, surogátní mateřství, osvojení, anonymní a utajené porody, babybox